

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΕΙ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ

Τό ἑσπέρας τῆς 24ης Μαΐου/ 6ης Ἰουνίου 2019, ἡμέρας ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως εἰς τελετὴν φιλοξενουμένην εἰς τό παρά τόν Τάφον τῆς Ραχήλ ξενοδοχεῖον Paradise τοῦ Ρωμαιορθόξου κ. Ἀθανασίου Ἀμποῦ Ἀέτα, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπαρασημοφόρησε 7 μέλη τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων Μπετσαχούρ, διακριθέντα ἐπί ἔτη εἰς τήν διατήρησιν καί καλλιέργειαν τῆς παραδοσιακῆς ἡμῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου, τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Λαύρας Ὅσιου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου Ἀρχιμανδρίτου Εὐδοκίμου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων καί τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τοῦ Πρεσβυτέρου Ἦσσα Μοῦσλεχ, καί τοῦ π. Σάββα Χέρ, ἱερέων τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος καί πολλῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, τῶν συγγενῶν τῶν τιμηθέντων διά τῆς διακρίσεως τοῦ Τάγματος τῶν Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου Τάφου.

Οἱ τιμηθέντες κ. Hanna Judeh, κ. Elias Andraos Banoura, κ. Kareem Saliba Kokali, κ. George Bassil Abu Etah, κ. Raed Nasri Al Atrash, κ. Khader Ibrahim Saeed, κ. Zuneir Qumsieh συγκεκινημένοι ἠύχαρίστησαν τόν Μακαριώτατον καί ἐδήλωσαν τήν διάθεσιν αὐτῶν νά συμπαραστέκωνται πάντοτε εἰς τό Πατριαρχεῖον καί νά προωθοῦν τήν ἐκμάθησιν τῆς ἀγγελικῆς καί οὐρανίου Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Εἰς τόν φιλοξενοῦντα τήν τελετὴν ταύτην ἰδιοκτήτην τοῦ

Ξενοδοχείου κ. Ἄμποῦ Ἄετα, ὁ Μακαριώτατος εὐχαριστῶν ἐπέδωσεν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ἱεροσολυμιτίσης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΤΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 14ης/27ης Μαΐου 2019, ἔλαβε χώραν συνάντησις εἰς τό μοναστήριον τῶν Φραγκισκανῶν, τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ θεοφίλου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, μετά τῶν Φραγκισκανῶν, Κουστωδοῦ π. Φραγκίσκου Πατόν, τοῦ π. Ντομπρομίρο, τοῦ π. Δαυίδ καί μετά τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου Μακαριωτάτου κ. Νουρχάν, τοῦ π. Σαμουήλ ἡγουμένου τῶν Ἀρμενίων εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ π. Γκουριόν διά τήν ὑπογραφήν συμφωνίας πρός ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν συντηρήσεως καί ἀναστηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου καί τῆς Ροτόντας μετά τήν πρό διετίας γενομένην συντήρησιν καί ἀναστήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τῆ τεχνικῆ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἐπί τῆ ὑπογραφῆ τῆς συμφωνίας ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προέβη εἰς τήν κάτωθι συνέντευξιν:

"Your Paternity,

Your Beatitude,

Dear Brothers,

It is a great blessing, for us to be here in this very special place, and it is a great blessing, because what we are about to sign is the confirmation of what is being mentioned in your script, it is the confirmation of the initiative that was taken some years ago, for the restoration of the Holy Edicule of the Holy Sepulchre.

It is true that our common initiatives and joint venture and common action that we altogether work for the restoration of the Holy Edicule of the Holy Sepulchre, that opened a new phase I would say, in our history, in our cooperation, in our co-existence, and above all, in our mission and as witness to the Holy City of Jerusalem and of course to the Holy Places, with the Crown of them, the Holy Sepulchre, which as you said, indeed has become the main destination not only for our own pilgrims the Christian pilgrims, but also the destination of all other visitors and non-Christian pilgrims as well.

Today is really a special day, not only for us and for our Communities, that we are in charge of the custody of the Holy Places, but it is important for the Holy City of Jerusalem because everybody is now realizing and acknowledges that if Jerusalem maintains her Christian character as well, it depends on us as well. Therefore our mission is very important, not only in religious terms but also in diplomatic terms and inevitably in political terms.

I would like very much from the bottom of my heart to express on behalf of our Brotherhood, and myself personally, our thanks and appreciation, and we hope and pray that this initiative, to not just restore the foundations and the pavement of the Holy Sepulchre, but that this would be the completion of the restoration of the Holy Sepulchre, that has

started so many years ago. And I think that this will bring the Holy Sepulchre to a new era, to a new phase, because, so far, due the restoration works which are going on, there is no doubt that the Holy Sepulchre suffers from its holiness and sanctity and reverence. But by completing the restoration works, the Holy Sepulchre will recover its splendour.

And I must rest you assured that our technical team is ready to join forces with your own technical team, as well as with the technical team of our Brothers the Armenians. And we are ready also in any possible way, to make our contribution, so that the works will go smoothly, as it happened with the restoration of the Holy Sepulchre.

Thank you very much indeed! Christos Anesti! Christ is risen!”.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗΣΑΝ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 4^{ης} /17^{ης} Μαΐου 2019, οἱ ἔκ Ρωσίας καὶ ἔκ τοῦ ἔξωτερικοῦ 20 περίπου Πρόεδροι τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ρωσικῆς Παλαιστινιακῆς Ἐταιρείας ὑπό τόν κ. Stephashin ἐπεσκέφθησαν τό Πατριαρχεῖον.

Τὴν ὁμάδα ταύτην ἀντιπροσώπων ἐδέχθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά Πατέρων Ἁγιοταφιτῶν.

Κατά τήν συνάντησιν ταύτην ὁ κ. Stepashin ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐταιρείας ἠύχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διά τήν ἀποστολήν, τήν χθές εἰς τήν συνάντησιν εἰς τό κτίριον Sergei, χαιρετισμοῦ Αὐτοῦ, ἀναγνωσθέντος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως.

Ὁ κ. Stepashin ἐπί πλέον ἐνημέρωσε τόν Μακαριώτατον περί τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐταιρείας εἰς τήν βοήθειαν τῶν ἐμπεριστάτων Χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς, ἰδίᾳ δέ τῶν πασχόντων Χριστιανῶν τῆς Συρίας καί ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ γεγονότος τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐταιρείας ἀπένειμε εἰς Αὐτόν τό ἀνώτατον παράσημον τῆς Ἐταιρείας.

Ὁ Μακαριώτατος ἠύχαρίστησε τόν κ. Stepashin διά τήν ἀπονομήν τοῦ παρασήμου καί τήν ἐνημέρωσιν καί ἐκ παραλλήλου ἐνημέρωσεν αὐτόν περί τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πατριαρχείου διά τήν ἠθικήν καί ὑλικήν στήριξιν καί βοήθειαν παρ' αὐτοῦ εἰς τούς Χριστιανούς τῆς Ἁγίας Γῆς καί περί τῆς προσφάτου συστάσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ INTERNATIONAL COMMUNITY OF THE HOLY SEPULCHER (ICOHS), ὁ ὁποῖος προσφέρεται νά βοηθήσῃ εἰς τήν διατήρησιν τοῦ χριστιανικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνεφέρθη καί εἰς ἄλλας πολλάς δραστηριότητας τοῦ Πατριαρχείου ἐνισχύσεως τῆς παρουσίας τῶν Χριστιανῶν εἰς τήν Ἁγία Γῆν καί κατέληξε τόν λόγον ἐπιδίδων εἰς τόν κ. Stepashin ἀνάγλυφον εἰκόνα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐμφαινούσης εἰς τό μέσον τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς τά μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας Ἱεροσολυμιτικῆς εὐλογίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, 14ης / 27ης Ἀπριλίου 2019, ἔλαβε χώραν ἡ τελετή τοῦ Ἁγίου Φωτός εἰς τό Πατριαρχεῖον, συμφώνως πρὸς τήν Τυπικήν καί Καθεστωτικήν τάξιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Πρό τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος Γ΄ ἐδέχθη εἰς τό Πατριαρχεῖον τήν ἐξ Ἑλλάδος ἐλθοῦσαν ἀποστολήν παρά τῆς πολιτείας καί τῆς Ἐκκλησίας, διά νά παραλάβῃ τό Ἅγιον Φῶς.

Τήν 12ην μεσημβρινήν ὥραν κατήλθεν ὁ Μακαριώτατος ἀπό τοῦ Πατριαρχείου, ἐν συνοδείᾳ Ἁγιοταφιτῶν, μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀποστολῆς, μελῶν διπλωματῶν, Ἀντιπροσωπειῶν, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου, διά τῶν βαθμίδων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς τό Ἱερόν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα ἦλθον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀρμενίων, Συριάνων καί Κοπτῶν διά νά λάβουν εὐλογία, διά νά λάβουν ἐν συνεχείᾳ τό Ἅγιον Φῶς.

Ἦκολούθησεν ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων ἀπό τῶν βαθμίδων τοῦ Καθολικοῦ. Ἐν συνεχείᾳ, τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν ἱερέων ἐνδυθέντων, ἤρξατο ἡ λιτανεῖα πέριξ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν ψαλμωδίᾳ τῶν τροπαρίων «Τήν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ» καί «Φῶς Ἰλαρόν».

Τῆς τρίτης περιφορᾶς πληρωθείσης, ὁ Μακαριώτατος διαμείνας μόνον μετὰ τοῦ στιχαρίου, εἰσῆλθεν ἐντός τοῦ ἐσωτέρου τμήματος τοῦ Ἁγίου Τάφου, τοῦ Ἀρμενίου συνεισελθόντος εἰς τήν τρίτην περιφοράν καί παραμένοντος παρά τῷ Λίθῳ τοῦ Ἀγγέλου, ἔνθα προσευχηθεῖς μετέδωσε ἀπό τοῦ Ἁγίου Τάφου τό Ἅγιον Φῶς διά τῆς βορείου ὀπῆς τοῦ Καθολικοῦ πρῶτον καί ἀκολουθῶς ἀπό

τῆς πύλης αὐτοῦ.

Τοῦτο ἔλαβον ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιᾶσαι οἱ πιστοί, μεταδιδόντες ὁ εἷς εἰς τόν ἄλλον καί ἀγιαζόμενοι ἐκ τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, λαμβάνοντες τοῦτο καί διά τόν ἀγιασμόν οἴκων εἰς Ἱεροσόλυμα, ἄλλας πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας καί ἄλλας χώρας.

Τῆς τελετῆς πληρωθείσης, ὁ Μακαριώτατος ἀνῆλθεν ἐν πομπῇ, τῶν κωδῶνων κρουομένων εἰς τά Πατριαρχεῖα προπορευομένου τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος μετέδωσε τό Ἅγιον Φῶς εἰς τήν Ἀντιπροσωπεῖαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τήν Ἀντιπροσωπεῖαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπό τόν Ὑφυπουργόν κ. Μᾶρκον Μπόλαρη καί τόν Ἐξάρχον τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Ἀθήνας Ἀρχιμανδρίτην π. Δαμιανόν διά μεταφοράν εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τήν χώραν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

<https://www.youtube.com/watch?v=jjuGb9DxiAY&t=2s>

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΣΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Τό ἑσπέρας τῆς Δευτέρας, 12ης/25ης Μαρτίου 2019, ἔλαβε χώραν σχολική ἐορτή διά τήν ἐπέτειον τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821, εἰς τήν ἐπί τῆς Ἁγίας Σιών Πατριαρχικήν Ἱερατικήν Σχολήν τοῦ Πατριαρχείου.

Τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας καὶ ἄλλων Ἁγιοταφίτων Πατέρων καὶ ἐτίμησεν ὡσαύτως ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος, μέλη τοῦ Προξενείου καὶ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καὶ Ἕλληνες προσκυνηταὶ καὶ μονάζουσαι τοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ ἑορτὴ περιέλαβε προλόγισιν τοῦ Σχολάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τὸν πανηγυρικὸν λόγον τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ Φιλολόγου καθηγητοῦ κ. Μιχαὴλ Κεγαγιᾶ ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε, Εκλαμπρότατε κύριε Γενικέ Πρόξενε της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα, Σεβασμιώτατε Πρόεδρε της Σχολικῆς Εφορείας, Ἄγιοι Αρχιερεῖς, Σεβαστοὶ Πατέρες, Κυρίες & Κύριοι, Σπουδαστές της Αγίας Σιών

Μεγάλη γιορτὴ σήμερα κι ευλογημένη μέρα,

Ὁ ἅγιος Τριαδικὸς θεός, ὅταν ἦρθε το πλήρωμα του χρόνου και ἐπρόκειτο να κατασκευάσει θρόνο για τον εαυτό Του στη γη, ἐπλασε τον θρόνο Του ὅπως ακριβῶς ἐπεθύμησε και τον στόλισε τόσο πολύ, ὡστε ὅλη η κτίση να δοξάζει. Και φυσικά ο θρόνος αὐτός δεν εἶναι ἄλλος ἀπὸ την Αειπάρθενο θεοτόκο και Μητέρα του θεοῦ. Το ἐξαιρετικό που ἔχει η Παναγία μας περισσότερο ἀπὸ ὅλα τα πλάσματα και ἀποτέλεσε το σκεῦος ἐκλογῆς εἶναι η στολή της θεότητος, κατὰ τον ἅγιο Ἰσαάκ το Σύρο, δηλ η ταπεινοφροσύνη του Χριστοῦ μας. Η ταπεινοφροσύνη αὐτή, που εἶναι ἀπερίγραπτος και ἀνερμήνευτος, ὅπως θα μας πει ο ἅγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴν που ἔχουν οι ἅγιοι, και ως ποσότητα και ως ποιότητα. Γι αὐτό και ἐνώπιόν της υποκλίνεται «πάσα η κτίσις».

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, σε μια υποσημείωση στο ἔργο του «Αόρατος Πόλεμος» μάς λέει πως, κι αν τα εννέα τάγματα των

αγγέλων έπεφταν από τον ουρανό, κι αν όλοι οι άνθρωποι γινόντουσαν κακοί, και αν τα λοιπά κτίσματα αποστατούσαν και έβγαιναν από τη φυσική τάξη που έθεσε ο Δημιουργός, αν όλα αυτά συνέβαιναν, δεν θα ήταν αρκετά να λυπήσουν τον θεό, γιατί υπήρχε η θεοτόκος, που τον αγάπησε τόσο πολύ, υπάκουσε στο θέλημα Του και έγινε χωρητική και δεκτική όλων των χαρισμάτων που διαμοίρασε στην κτίση. Ένας κόσμος δεύτερος, ασύγκριτα υπέρτερος από τον αισθητό και νοητό κόσμο. Επίσης μας λέει ότι ο αισθητός και νοητός κόσμος έγινε για την Παναγία, και η Παναγία για τον Χριστό. Κατά τη διάρκεια του Ευαγγελισμού ο αρχάγγελος αισθανόταν την ανωτερότητα της Υπεραγίας θεοτόκου, ενώ το ίδιο αισθανόταν και η Παναγία μας. Τα λόγια της και η απορία της προ του Γαβριήλ δεν έκρυβαν καμία ολιγοπιστία ή αμφιβολία, όπως συνέβη στην περίπτωση του προφήτου Ζαχαρίου για παράδειγμα, αλλά ως προϊσταμένη του ζητούσε τον τρόπο που θα γινόταν η ανατροπή της φυσικής τάξεως, ανατροπή που μπορούσε να πραγματοποιηήσει μόνον ο ανώτερος της θεοτόκου, ο Χριστός. Αυτά μας λέει ο γέρων Αρσένιος ο Αγιορείτης στον εγκωμιαστικό του λόγο «Η μεγαλοσύνη της θεοτόκου» και συνεχίζει: «Όταν τέλος έπεσε φως άπλετο στην όλη ιερή υπόθεση, τότε η θεοτόκος έδωσε την απάντηση στον αρχάγγελο και είπε «Ίδού ή δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρήμα σου».

Κι όπως η δουλεία που ζούσε το ανθρώπινο γένος στον κοινό εχθρό όλων, τον θάνατο, ρίζα του οποίου είναι η υπερηφάνεια, (το αντίθετο δηλαδή από αυτό που έφερε μέσα της η Παναγία) έλαβε τέλος με τον Ευαγγελισμό, έτσι και το ξέσπασμα της ελληνικής Επανάστασης, το άλλο μεγάλο γεγονός, το εθνικό, που γιορτάζουμε σήμερα παράλληλα με τον Ευαγγελισμό, έδωσε τέλος στο πηχτό σκοτάδι της καταραμένης σκλαβιάς 400 χρόνων. Και τι είναι η ιστορία; Είναι μία ευθύγραμμη αδιάκοπη πορεία μέσα από την πτώση αλλά και την ανάσταση στην τελική νίκη, στην κατάργηση του χρόνου και στη βίωση του ανακαινισμένου κόσμου της Βασιλείας του θεού.

Τα γεγονότα είναι λίγο-πολύ γνωστά. Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός με εξέχοντες εκπροσώπους προσωπικότητες όπως ο Ευγένιος

Βούλγαρης, ο Αδαμάντιος Κοραής, ο Ρήγας Φερραίος, ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός αποτέλεσε ήδη από το 18^ο αι. το ιδεολογικό υπόβαθρο για την προετοιμασία της Επανάστασης. Διάφορα Κινήματα με σημαντικότερο τα Ορλοφικά, έμελλε να αποτύχουν και καταπνίγηκαν στο αίμα.

Με την ίδρυση όμως της Φιλικής Εταιρείας το 1814 και την κήρυξη της επανάστασης στις παραδουνάβιες ηγεμονίες εισερχόμαστε στην τελική φάση πριν από τη μεγάλη Επανάσταση του 1821, η οποία οδήγησε στην ίδρυση του ανεξάρτητου ελληνικού Κράτους στις 3 Φεβρουαρίου 1830.

400 χρόνια σκλαβιάς. Αντιλαμβάνεται κανείς- αν αναλογιστεί το μέγεθος της συμφοράς – ότι δεν επρόκειτο για μια απλή δοκιμασία. Γενεές ολόκληρες Ελλήνων γεννιούνται και πέθαιναν σκλάβοι. Συχνά οδηγούμαστε στα έσχατα όρια των αντοχών μας. Αυτό βίωναν και σίγουρα σκέφτονταν οι πρόγονοί μας όταν βρίσκονταν στην καθημερινή τους ζωή αντιμέτωποι με το παιδομάζωμα και τον εξισλαμισμό, τη βίαιη αρπαγή και την αδικία, τη συκοφαντία, τέλος τον οικτρό θάνατο και το μαρτύριο για του Χριστού την πίστη την αγία. Αυτό αλλά και πολύ περισσότερο ακόμη βίωνε η ανθρωπότητα πριν από την αναγγελία της καλής είδησης του ερχομού του Μεσσία από τον αρχάγγελο στην Παναγία. Τέτοιες δύσκολες στιγμές- και τραγικές ακόμη- συχνά καλείται ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει ως μοναδική και αυτεξούσια υπόσταση, αλλά και έθνη ολόκληρα και κοινωνίες. Αρκεί μόνο να κοιτάξουμε τον κόσμο γύρω μας- αυτό το κόσμημα, το στολίδι, που ο θεός λίαν καλώς εποίησε και οι άνθρωποι μετατρέψαμε σε κοιλάδα θανάτου.

Τέτοιες περιστάσεις το έθνος χρειάστηκε να περάσει πολλές και ο καθένας μας στη ζωή του, όταν βρισκόμαστε μπροστά στα μεγάλα προβλήματα και αδιέξοδα της υπάρξεως. Και σε εθνικό επίπεδο τέτοιες στιγμές και τώρα η πατρίδα μας καλείται να διέλθει. Ο ελληνικός λαός στενάζει κάτω από το βάρος της οικονομικής- κακώς λεγομένης- κρίσεως και μιας τυραννίας όχι ξένου κατακτητή, αλλά διαφορετικού είδους και ύπουλης μορφής.

Δρέπουμε εν πολλοίς τους καρπούς των επιλογών μας. Θα κάνουμε τον κανόνα μας, έχοντας το χρέος να παραμείνουμε στραμμένοι προς τον ουρανό, από όπου η λύτρωση μπορεί να έρθει. Μεμφόμενοι τον εαυτό μας για την ευθύνη που του αναλογεί, επειδή για χρόνια τρεφόμασταν με τα ιδεώδη της καλοπέρασης και του νεοπλουτισμού, ενός άκοπου κυνηγιού του εύκολου κέρδους. Επειδή αποστραφήκαμε τις ρίζες μας και την παράδοση των Πατέρων μας έχοντας προσκολληθεί στην επιφάνεια των πραγμάτων, προσηλωμένοι σε ένα δυτικόφερτο μοντέλο ζωής συχνά προτεσταντικό, ακόμη και στους κόλπους ημών των χριστιανών. Ακόμα και τώρα, αγνοώντας το σωτήριο νόημα της πίστης μας, δεν παύουμε οι περισσότεροι να προσεγγίζουμε τον θεό στοχεύοντας σε μια άνετη και ατάραχη ζωή, επιζητώντας επίγεια άνεση και εξασφάλιση.

Κι έπειτα ήρθε το θαύμα, αφού για τέτοιο πρόκειται. Επαναστατικές εστίες ξέσπασαν το Μάρτιο του 1821 σε διάφορα σημεία της Πελοποννήσου και στη συνέχεια στη Στερεά Ελλάδα, την Κρήτη, τα νησιά του Αιγαίου, τη Θεσσαλία, την Ήπειρο, τη Μακεδονία, τη Θράκη, ενώ επαναστατικές κινήσεις έγιναν και στη Μ. Ασία και την Κύπρο. Το θαύμα της ελληνικής Επανάστασης των φτωχών Ελλήνων συνεκλόνησε την Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο και ώθησε αμέτρητους ξένους να σπεύδουν στην ταπεινή γωνιά αυτή του κόσμου για να βοηθήσουν τους επαναστατημένους, προσφέροντας κι αυτοί τη ζωή τους σε πολλές περιπτώσεις.

Κι είναι αυτά τα θαύματα κι αυτές οι ανατροπές εκεί που μοιάζουν όλα χαμένα που μπορούν να αποτελέσουν τους μυστικούς χώρους του πνεύματος όπου θα συναντηθούμε με τα μεγάλα ερωτήματα, προβλήματα και αδιέξοδα της ζωής και σε μια πορεία από τον απόλυτο όλεθρο στην θεία μακαριότητα, το φιλικό χέρι του θεού θα «έξάγει ήμᾶς εἰς ἀναψυχὴν». Αν πάρουμε τη σωστή στάση και θεωρήσουμε τη δυσκολία που ζούμε σήμερα ως μια σοβαρή ευκαιρία επαναπροσδιορισμού των αξιών μας και αυτοπροσδιορισμού μας απέναντι στη ζωή, θα δούμε ότι πολλά καλά μπορούν να γεννηθούν.

Ας παραδειγματιστούμε από τα ηρωικά γεγονότα που σήμερα

Ξαναθυμόμαστε και γιορτάζουμε και ας μιμηθούμε το θυσιαστικό πνεύμα που οι πρόγονοί μας επέδειξαν στα πεδία των μαχών και όχι μόνο, έτοιμοι να αντισταθούμε απέναντι στη φθορά και τη διάλυση.

Ο κόσμος πάντοτε γνώριζε κρίση, δυστυχία, πόλεμο. Ο Αδάμ στέναζε πριν από τον ερχομό του Λυτρωτή στη γη και την γλυκιά αυτή ημέρα της Άνοιξης η καλή είδηση ήρθε από τον ουρανό στη γη.. Η Ελλάδα μας, που κι αυτή μέσα από τις μεγαλύτερες δοκιμασίες πορευόταν και πορεύεται, λες κι είναι γεννημένη για τους άθλους, κι αυτή σήμερα ευφραίνεται και χαίρει με την βέβαιη πεποίθηση ότι οι σκλαβιές αφού πραγματοποιήσουν το έργο τους, φεύγουν.

Βλέπουμε στους βίους των αγίων Μαρτύρων ότι οδηγούνταν στους τόπους εκτέλεσής τους, στα μαρτύριά τους και με χαρά πολλές φορές -πράγμα αδιανόητο για τη λογική και απροσπέλαστο από αυτήν. Και είναι σ' αυτές τις αδιέξοδες καταστάσεις που διψασμένοι για ζωή και ανάσταση γινόμαστε δεκτικότεροι του θείου ελέους. Και είναι σε αυτές τις στιγμές της απόλυτης αδυναμίας που η προσευχή μας καθαίρεται από παντός αλλοτρίου και φτάνει στην καθαρότητα, όπως θα μας πει ο γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ.

Γι' αυτό ακριβώς είμαστε πεπεισμένοι, είμαστε βέβαιοι και είμαστε υποχρεωμένοι να κρατήσουμε πολύ σφιχτά αυτήν την πίστη, ότι μετά την άρση του σταυρού μας η Ανάσταση θα ακολουθήσει. Κι αυτή η σταθερότητα ίσως να ισοδυναμεί με μαρτύριο, εν μέσω θυέλλης ισχυράς όπου καταποντίζονται τα πάντα, η δύναμη όμως του Κυρίου ουδέποτε δαπανάται...».

ἀπαγγελίαν ποιημάτων καί ἀνάγνωσιν ἀποσπασμάτων καί ἐκτέλεσιν ἄσμάτων καί παρουσίαςιν σκέτς ὑπό τῶν μαθητῶν, τῇ καθοδηγήσει καί διευθύνσει τῶν καθηγητριῶν τῆς Σχολῆς καί τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου.

Εἰς τά ἄνω δρώμενα ἐπαρουσιάσθησαν ἐπί σκηνῆς καί ἐπί ὀθόνης τά δεινά τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐπί τετρακόσια ἔτη ὑπό τῆς Τουρκικῆς

Όθωμανικής κατοχής, οί άγώνες τών πατέρων ήμών ήρώων τής Έπαναστάσεως καί ή πνευματική στήριξις τής Έκκλησίας επί όκταετίαν άχρις άπελευθερώσεως του Έθνους ήμών καί δημιουργίας ανεξαρτήτου κράτους, διά ζωήν έν έλευθερία, προόδω καί ευημερία.

Άμα τή λήξει τής εορτής, ό Μακαριώτατος καί ό κ. Γενικός Πρόξενος έπήνεσαν τούς καθηγητάς καί τούς μαθητάς διά τήν άρτίαν άπόδοσιν, ή όποία έδημιούργησε συναισθήματα έθνικής συγκινήσεως καί ύπερηφανίας καί πόθον κατακτήσεως του άγωνιστικού ήθους τών έτών του 1821.

(Παρατίθεται άναλυτικώς τό πρόγραμμα τής έκδηλώσεως)

A. Δοξαστικά

- «Σήμερον τής Σωτηρίας ήμών», Απολυτίκιο.
- «Τή Ύπερμάχω», Κοντάκιο.

B. Προλόγιση-Πανηγυρική Ομιλία

- Προλόγιση της εορτής από τον Σχολάρχη Πανοσιολογιώτατο

Αρχιμανδρίτη Ματθαίο Σιώπη.

- Πανηγυρική Ομιλία από τον φιλόλογο Μιχαήλ Κεχαγιά.

Γ. Από την Άλωση στην Επανάσταση

- «Ο ήλιος εβασίλεψε Έλληνά μου», Προβολή Βίντεο (Μελοποίηση Χ. Λεοντή, Μοιρολόι Στρατηγού Μακρυγιάννη)
- «Της Αγιά Σοφιάς», Ποίημα (Απαγγέλουν οι μαθητές: Σ.Κακούρης,

Ε. Αγγελίδης).

- «Ο Θούριος», Τραγούδι (Ποίηση & Μουσική: Ρήγας Βελεστινλής. Απαγγέλει: Ιωάννης Μπαρζώκης)
- «Ευαγγελισμός – Ελληνισμός» , (Ποίημα Α. Βαλαωρίτη. Απαγγέλουν οι μαθητές: Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Αγγελίδης.

Συμμετέχει:

Δωροθέα Νανοπούλου)

- «Χαρά που τόχουν τα βουνά», Τσάμικος Πελοποννήσου
- «Ο Ματρόζος», (Ποίημα Γ. Στρατήγη. Απαγγέλουν οι μαθητές:

Ν. Μπιτσάκου, Ν. Λιανουδάκης, Γ. Πολίτης, Γ. Λιανουδάκης,

Ο. Μίτσης)

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Οι Κλέφτες

- «Των Κολοκοτρωναίων», Προβολή video (Ερμηνεία Ε. Παππά)
- «Το Καραούλι», Θεατρικό (Συμμετέχουν οι μαθητές: Σ.Κακούρης,

Τ. Στεφανουδάκης, Ν. Μπιτσάκου, Ε. Αγγελίδης, Χ. Αγγελίδης, Γ. Πολίτης, Κ.Σαράφης, Ο. Μήτσης, Ρ. Θεοδωρίδης, Γ. Λιανουδάκης)

- «Μάνα μου τα Κλεφτόπουλα», (Απαγγελία: Ανέστης Σασλιόγλου. Τραγούδι: Κ. Νανόπουλος, Α. Νανόπουλος, Δ. Νανοπούλου, Ι. Μπαρζώκης)
- «Κορίτσια τι αγναντεύετε» Συρτό Πελοποννήσου

Ε. Ο Κλήρος στον Αγώνα

- «Η συμβολή του Κλήρου στον Αγώνα για την Ελευθερία» (Απαγγέλλουν οι μαθητές: Ρ. Θεοδωρίδης, Π. Σιαφτουλής, Τ. Στεφανουδάκης, Σ. Λιανουδάκης, Γ. Λιανουδάκης, Κ. Σαράφης)
- «Δε χορταίνω να βλέπω τον ήλιο», (Φλογέρα: Κων/νος Νανόπουλος

Τραγούδι: Αχιλλέας Νανόπουλος Συμμετέχουν: Ι. Μπαρζώκης, Δ. Νανοπούλου, Α. Σασλιόγλου)

- «Νάμαν πουλί να πέταγα», Θρήνος Κερασούντος Πόντου

« Εθνικός Ύμνος», Στίχοι: Δ. Σολωμός, Μουσική: Ν. Μάντζαρος

▪ Πολυχρόνιον Μακαριωτάτου

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

<https://www.youtube.com/watch?v=bqYtx4z9Kmw>

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τὴν Κυριακὴν, 11^η / 24^η Μαρτίου 2019, Β΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ἐν ἧ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ Ὀνομαστικὴ ἐορτὴ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, μετατιθεμένη διὰ λόγους προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος ἐκ τῆς κατ' ἀκρίβειαν ἡμέρας αὐτῆς, 9^{ης} /22ας Μαρτίου, ἡμέρας μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τὴν πεπηγυῖαν ἐκ τοῦ ψύχους λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ τοῦ διώκτου αὐτοκράτορος Λικινίου τό ἔτος 320 μ.Χ.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου. Ἐτι δέ Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης ὀσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί Ἱερέων παρεπιδημούντων ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί ἄλλων διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς χορωδίας “Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης” ὑπό τόν κ. Ἐμμανουήλ Δασκαλάκην καί μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καί προσκυνητῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Δοξολογία, μεθ’ ἣν ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ἠκολούθησαν αἱ προσφωνήσεις: α. Τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἄνερχόμενοι τάς βαθμίδας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐνισχυόμεθα εἰς τόν πνευματικόν ἡμῶν ἀγῶνα ἐκ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εὐθαρσῶς ὁμολογησάντων τόν Χριστόν, ἀψηφησάντων τόν παγετῶνα τῆς λίμνης Σεβαστείας τοῦ Πόντου τό 320 ἐπί βασιλέως Λικινίου, καλῶς ἀθλησάντων καί στεφανωθέντων.

Ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀθληφόρων τούτων σήμερον προβάλλεται κατ’ ἐξοχήν εἰς τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, καθ’ ὅτι τό ὄνομα τούτου φέρει ἡ Ὑμετέρα σεπτή Μακαριότης.

Πρός ἰδιαιτέραν τιμήν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος θυσία εἰς τό Καθολικόν τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ἀνεπέμφθη εὐχαριστήριος Δοξολογία ἐν ἀθρόα συμμετοχῇ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου καί πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Πληρούμενοι τῆς χαρᾶς τῆς διπλῆς ἑορτῆς ταύτης καί εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην αἴθουσαν τοῦ θρόνου, εὐγνωμόνως γιγνόμεθα μνήμονες τῶν ὄσων ἀγαθῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ὑπέρ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καί τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ἐνήργησε.

Μνημονευτέον ἐν πρώτοις ὅτι ἰδιαίτερα καί πάλιν κατεβλήθη προσπάθεια διά τήν ποιμαντικήν καθοδήγησιν τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου εἰς τάς τρεῖς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἰδιαίτερος δέ ἐν Ἰορδανίᾳ εἰς Συνάξεις ἱερέων διά τήν ἀποδοτικωτέραν ποιμαντικήν δραστηριότητα αὐτῶν. Καρπός τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπῆρξαν καί αἱ εἰδικαί ἐόρτιοι ἐκδηλώσεις ὑπό τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἰορδανίας, στηρίζουσαι τούς χριστιανούς εἰς τήν εἰρηνικήν διαβίωσιν αὐτῶν μετά τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν. Εἰς τήν ἐν Ἀμμάν Μητρόπολιν τοῦ Πατριαρχείου ἐτιμήθησαν διά τοῦ παρασήμου τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου μέλη τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰορδανίας, διακριθέντα εἰς φιλανθρωπικάς δωρεάς καί ἀνέγερσιν ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτήν εὐαισθησίᾳ ὑπέρ τῶν κατά τήν τελευταίαν ἰδίᾳ περίοδον κατακλυζόντων τήν Ἁγίαν Γῆν προσκυνητῶν, πολύν διέθεσε χρόνον διά τήν ὑποδοχήν αὐτῶν εἰς τό Πατριαρχεῖον, τήν εὐλογίαν, τήν καθοδήγησιν καί τήν ὑπογράμμισιν τῆς ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς θεωρίας ὠφελείας αὐτῶν.

Διατηροῦσα τάς ἀγαστάς σχέσεις Αὐτῆς μετά τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, προσκληθεῖσα προεξῆρξε τῆς τελετῆς καθαγιασμοῦ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ περικαλοῦς καί παμμεγέθους ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καί μετέσχε τῶν ἐθνικῶν ἑορτασμῶν ἐπί τῇ 200στῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως καί ἐνοποιήσεως τῆς Ρουμανίας.

Ἐξασκοῦσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τόν ἡγετικόν ρόλον τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου μεταξύ τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκινητοποίησε ταύτας εἰς τήν ἀποσόβησιν νόμων ὑπονομευόντων τάς περιουσίας αὐτῶν καί εἰς τήν ὕψωσιν τῆς συλλογικῆς φωνῆς αὐτῶν διά προστασίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀγῶνας ἀνέλαβε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἐπισκεπτομένη

ἀρχηγούς κρατῶν καί Ἐκκλησιῶν καί Προέδρους διεθνῶν ὀργανισμῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συμπαραστάσεως αὐτῶν εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου νά διατηρηθῇ τό διεθνῶς καί ἀγιογραφικῶς ἐπικεκυρωμένον καθεστῶς τῶν Ἀγίων Τόπων καί τὰ δικαιώματα τῶν χριστιανῶν ἐπ' αὐτῶν.

Ἐντατικώταται ὑπῆρξαν αἱ ἐνέργειαι τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος διά τήν προστασίαν τῶν προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν καί δὴ τῆς προκειμένης ἀνακαινίσεως τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, καθ' ὃν χρόνον ἀξίως τῆς σημασίας αὐτοῦ συνετηρήθη καί ἀνεκαινίσθη τό ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως παρεκκλήσιον τῶν Κλαπῶν καί τό παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν ἱστορικόν μοναστήριον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐν ᾧ πρότριτα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐδέχθη τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί τούς ἀρχηγούς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Οὐχ ἥκιστα μνημονευτέον τό ἀρξάμενον ἐπί τῆς Πατριαρχίας τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου καί πρώτης Ἐπιτροπείας τότε τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἔργον δειλῆς ἀρχικῶς χριστιανικῆς παρουσίας εἰς Κατάρ, ὀλοκληρωθέν δέ προσφάτως διά τοῦ ὑπ Αὐτῆς καθαγιασμοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καί ἀγίου Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων μετ' ἐπισκοπικῆς κατοικίας καί συγκροτήματος ἐνοριακῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς παραμυθίαν, στήριξιν καί ἀγιασμόν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων Ὀρθοδόξων χριστιανῶν καί οὐχί μόνον.

Ἐξ ὅλων τούτων, Μακαριώτατε, παραδειγματιζόμεθα καί ἐνθαρρυνόμεθα οἱ Ἀγιοταφῖται, ἵνα συνεργῶμεν μεθ' Ὑμῶν ὡς τά μέλη τοῦ σώματος μετὰ τῆς κεφαλῆς καί συνεργαζόμεθα μεταξύ ἡμῶν ἀρμονικῶς, ἵνα ἀντανακλῶμεν μαρτυρίαν ὀμονοίας καί ἐνότητος εἰς τόν κόσμον καί ἐπαινῆται ἐκ τῆς βιοτῆς ἡμῶν τό ὄνομα τῆς γεραῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τῆς Ἐκκλησίας Σιών τῆς Ἀγίας καί δοξολογῆται τό προσκυνητόν ὄνομα τοῦ Ὑψίστου.

Ὑψῶν τέλος τό ποτήριον, εὔχομαι Ὑμῖν, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὅλης ὑγιείαν, δύναμιν καί προστασίαν ἄνωθεν, ἵνα σταθερῶς καί εὐθυδρόμως καθοδηγῆτε τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς τήν

ἐκπλήρωσιν τῆς εἰρηνευτικῆς, συνδιαλλακτικῆς καί σωστικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καί εἰς τό σῶμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθόλου. Γένοιτο”.

β. Τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες και κύριοι

Ἡ σημερινή ημέρα, κατά την οποία τιμάται ἡ μνήμη των Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία, καθώς ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα καὶ τὸ εὐλαβὲς Ἐκκλησίασμα, οἱ προσκυνητές καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Κοινότητα, τιμούν με τὴ δέουσα λαμπρότητα τὰ Ὀνομαστήρια τοῦ προκαθήμενου τῆς Σιωνίτιδας Ἐκκλησίας, τῆς Μητέρας των Ἐκκλησιῶν, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ’.

Παρευρισκόμενος στὸν εορτασμό αὐτόν με συναισθήματα εὐελκρινούς χαράς καὶ ιδιαίτερης τιμῆς θὰ ἤθελα, Μακαριώτατε, νὰ εκφράσω, τὴν ἀκλόνητην υποστήριξη καὶ συμπράσταση τῆς Ἑλλάδας πρὸς τὸ Πρεσβυγενὲς Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ νὰ Σας ἀπευθύνω τὶς ἐγκάρδιες εὐχὲς μας γιὰ υγεία, δύναμη καὶ μακροήμερευση, προκειμένου νὰ συνεχίσετε τὴν υψηλή, τόσο ἐθνική, ὅσο καὶ θρησκευτικὴ ἀποστολή Σας, ἡ ὁποία αποκτᾷ ὅλο καὶ μεγαλύτερη σπουδαιότητα καὶ σημασία, τὴ δύσκολη αὐτὴ ἐποχή.

Κατὰ τὴ μακραίωνη διαδρομὴ του, τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἔχει διαδραματίσει ἓναν ἐξόχως σημαντικὸ ἱστορικὸ ρόλο καὶ, ὡς θρησκευτικὸ κέντρο των Ἁγίων Τόπων, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μὴ ἀστείρευτη πηγὴ ἐλπίδας καὶ νὰ προβάλλει, πρὸς πάσα κατεύθυνση, ἀπὸ τὴν Ἁγία Πόλη, τὸ πανανθρώπινο μήνυμα τῆς σωτηρίας, ἐνῶ προασπίζεται καθημερινά, χάρις στὴν ἀφοσίωση καὶ

αυταπάρνηση των Αγιοταφικών Πατέρων, τα πλέον σημαντικά Ιερά Προσκυνήματα του Χριστιανισμού.

Το Ιερό καθίδρυμα είναι σταθερό σημείο αναφοράς για τους απανταχού Έλληνες και συμβολίζει τη μακραίωνη παρουσία του Ελληνισμού στους Αγίους Τόπους, ενώ αποτελεί άρρηκτο δεσμό φιλίας και συνεργασίας με τους άλλους λαούς, και είναι εκφραστής των Ορθόδοξων Χριστιανών της περιοχής, διαφυλάττοντας πολύτιμες παραδόσεις και μεταδίδοντας, προς πάσα κατεύθυνση, το οικουμενικό μήνυμα τρς Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Σέ μια εποχή αστάθειας, ρευστότητας και συνεχών ανακατατάξεων που φαίνεται να ευνοεί τη μισαλλοδοξία, την εμπάθεια και την αντιπαλότητα, το πολυσήμαντο έργο Σας που διέπεται από ειλικρινή διάθεση συνεννόησης και συμφιλίωσης, όχι μόνο στις σχέσεις με τα άλλα δόγματα και τις άλλες θρησκείες, αλλά και στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας ειρήνευσης στην πολύπαθη αυτή περιοχή, προσδίδει ηθικό ανάστημα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, στο πλαίσιο και της προάσπισης της χριστιανικής παρουσίας στη Μέση Ανατολή, προάγοντας το ρόλο του, ως παράγοντα μετριοπάθειας και σταθερότητας. Με σειρά πρωτοβουλιών Σας, προωθείτε την αναστήλωση και ανάδειξη των Ιερών Προσκυνημάτων της Χριστιανοσύνης, ενώ μεριμνάτε για τη διατήρηση του Καθεστώτος στην Αγία Γη και για την πνευματική καθοδήγηση και ευημερία ενός ποιμνίου που υφίσταται σημαντικές δοκιμασίες.

Διότι, οι προκλήσεις της εποχής και οι κίνδυνοι που ενεδρεύουν είναι πολλοί. Είναι όμως βέβαιο ότι όσοι επιβουλεύονται το Πατριαρχείο, μάταια μοχθούν. Οι προσπάθειές τους προσκρούουν και θα προσκρούουν πάντα στη δύναμη που το Ιερό Καθίδρυμα αντλεί από τη μακρά ιστορία και παράδοση, από την ενότητα, από τη βαθειά πίστη και την αφοσίωση της Αγιοταφικής Αδελφότητας και από την ηγεσία της, Μακαριώτατε, που με ενσυνείδητη γνώση και αντίληψη των περιστάσεων, με σθένος και αποφασιστικότητα, μεριμνά για το παρόν και το μέλλον του.

Μακαριώτατε,

Το φορτίο που έχετε επωμισθεί είναι μεγάλο και ο αγώνας που αυτό συνεπάγεται είναι μακρύς και κοπιαστικός. Είναι βαθειά μου πεποίθηση ότι, με τη βοήθεια του Θεού και την ενεργό συμπαράσταση όλων μας, θα συνεχίσετε το έργο Σας και θα φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας.

Χρόνια Πολλά”.

γ. Έκπροσώπων τοῦ ποιμνίου τῶν περιοχῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου, ἐκπροσώπων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἄλλων, οὗς ὁ Μακαριώτατος ηὐχαρίστησε διά τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον καί τό κρῦον ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἔπηξαν τόν λογισμόν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, τῶν βασάνων τάς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τόν Σταυρόν· δι’ αὐτοῦ γάρ τόν ἐχθρόν ὡς κραταιοί ἐτροπώσαντο· ὄθεν καί τόν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί.

«Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ ὅτε δόξαν αἰνέσει Αὐτοῦ», (Ψαλμός 65, 1-2) βοᾷ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διά στόματος τοῦ προφητάνακτος Δαυΐδ ἐπί τῆ ἱερᾷ μνήμῃ τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρων καί μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες καί ἐφ’ ἐνὶ τάγματι στρατευθέντες, οὐκ ἐδειλίασαν τῶν βασάνων τάς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τόν Σταυρόν ἐτροπώσαντο τόν ἐχθρόν καί τόν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος, δηλονότι τὴν Χριστώνυμον

κλήσιν δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν πολιτεύονται, κατά τόν ὑμνωδόν αὐτῶν.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμῶσα τήν ἱεράν μνήμην τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἰδιαίτέρως δέ τήν τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τήν σεπτήν ἐπωνυμίαν φέρει καί ἡ Μετριότης Ἡμῶν, κατήλθομεν σήμερον ἐν τόπῳ τοῦ μαρτυρίου καί τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, δηλονότι εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἐτελέσαμεν τό θεῖον καί μέγα τῆς εὐχαριστίας μυστήριον. Προσέτι δέ ἀνεπέμψαμεν δοξολογίαν εὐχαριστήριον τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπί τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ μάρτυρος Θεοφίλου, σεπτοῖς Ὀνομαστηρίοις, περιστοιχούμενοι ὑπό τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί συμπροσευχόμενοι μετά τῶν προσελθόντων ἐκ τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν καί τῶν παρεπιδημούντων προσκυνητῶν.

Τοῦτο δέ ἐποιήσαμεν στοιχοῦντες εἰς τούς λόγους τοῦ Θεοῦ Παύλου: *«εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπέρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καί Πατρί»* (Ἐφεσ. 5, 20).

Ἡ ἐτήσιος αὕτη μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί δὴ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, καθ' ἣν φαιδρῶς πανηγυρίζει ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ταπεινότητα Ἡμῶν, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως εἰς τόν Πατριαρχικόν Θεσμόν δι' οὗ καταδεικνύεται τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τεθεμελίωται ἐπί τοῦ σταυρικοῦ καί ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων, τῶν γενομένων συμμαρτύρων τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ αἵματος. Δι' ὃ καί ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγει: *«τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν, ὅς ἀντί τῆς προκειμένης Αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν»* (Ἐβρ. 12, 1-2).

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι

ἐμαρτύρησαν διά τοῦ αἵματος αὐτῶν ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί τῆς πίστεως εἰς Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα. Διά τοῦτο καί ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγων: «μή οὖν ἐπαισχυνθῆς τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλά δυνάμεως καί ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ» (Β΄ Τιμ. 1, 7-8).

Οἱ σήμερον τιμώμενοι ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες προβάλλονται ὡς παράδειγμα μιμήσεως τοῦ ἀγῶνος, τόν ὁποῖον διήνυσαν ἐν τῷ ἐπιγείῳ αὐτῶν βίῳ, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. «Διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ», λέγει ἡ Γραφή (Πράξ. 14,22). «Ὁ γάρ παρών βίος», λέγει ὁ Οἰκουμένιος, «ἀγών ἐστίν· ἀγών δέ κατά τῶν ἀμαρτιῶν καί ἐπιθυμιῶν καί τῶν νοητῶς ἀντιπαλαιόντων ἡμῖν. Τοῦτον οὖν τρέχωμεν καί κατορθῶμεν τόν ἀγῶνα».

Εἰς τοῦτον τόν ἀγῶνα τῆς μαρτυρίας τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἰδιαιτέρως κατά τό εὐλογημένον τοῦτο στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἔχοντες βοηθούς καί σκεπαστάς τούς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, τόν συμμάρτυρα καί Πάτρωνα ἡμῶν θεόφιλον καί τήν Ὑπερευλογημένην θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ θεοῦ ἀειπάρθενον Μαρίαν. Τούτους ἱκετεύσωμεν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι ἡμᾶς εἰς τήν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τούς συμπροσευχηθέντας μεθ' ἡμῶν καί τούς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ταύτην, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμάς εὐχαριστίας καί πρὸς τούς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀθανάσιον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς

εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π.Ραφαήλ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς βορείου Ἰορδανίας, τόν Σχολάρχην τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Σχολῆς Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ματθαῖον, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καττάρων κ. Μακάριον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Καττάρων, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Beersheba, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, τόν Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπεϊτ-Σαχούρ, τόν ἐντιμώτατον κ. Ἀμποῦ – Ἀέτα ἐκ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν κ. Μισιέλ Φρέτζ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου Βηθλεέμ καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!».

Ἦκολούθησεν ἐόρτιος νηστήσιμος μοναστηριακή τράπεζα, εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθισεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος καί εἰς τήν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε τό ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τόν ὑπηρετοῦντα εἰς Μαδηβᾶν Ἀγιοταφίτην Ἱερομόναχον π. Μαρτύριον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

<https://www.youtube.com/watch?v=scDdCKsovyE>

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ (QASR EL YAHUD) ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

Τήν προμεσημβρινήν ώραν τῆς Τρίτης, 6ης/19ης Μαρτίου 2019, ὁ Πρόεδρος τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ κ. Reuven Rivlin, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Regional Cooperation κ. Τσάχη Χανέγκμπε, τοῦ κ. Γιακούμπ Σαλάμε καί τοῦ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ καί ὑπό τῶν Ἰσραηλινῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, ἐπεσκέφθη τήν περιοχὴν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου (Qasr El Yahud) παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν.

Ὁ Πρόεδρος ἐπεσκέφθη ἐπίσης τάς ὑπό τοῦ Halo Trust καί τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ ἀποναρκοθετημένας ἰδιοκτησίας τῶν μοναστηρίων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί αὐτήν ταύτην τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, συντηρηθεῖσαν καί ἀνακαινισθεῖσαν προσφάτως ὑπό τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τήν Μονήν ταύτην ὑπεδέχθη τόν Πρόεδρον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁμοῦ μετά τῶν Ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν τῶν Ἱεροσολύμων καί τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου.

Ὁ Πρόεδρος κ. Rivlin ὑπεγράμμισε τήν σημασίαν τοῦ ἔργου ἀποναρκοθετήσεως τοῦ τόπου τούτου, λίκνου τῆς Χριστιανοσύνης καί ἐπήνεσε τήν συνεργασίαν τῶν Ἐκκλησιῶν διά τήν ἐπίτευξιν τούτου, ὡς διασφαλίζοντος τήν προσέλευσιν τῶν προσκυνητῶν ἐκ τῶν περάτων τοῦ κόσμου καί δημιουργοῦντος γεφύρας μεταξύ

Ἰσραήλ, Ἰορδανίας καί Παλαιστίνης καί μεταξύ Ἰουδαίων, Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων.

Ἀναχωρῶν ὁ Μακαριώτατος ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐπεσκέφθη τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, οὗτινος ἡ μνήμη ἐωρτάσθη τήν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἐπήνεσε τό ἔργον τοῦ ἐνθέρμως ὑποδεχθέντος Αὐτόν Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ & ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΝΤΟΧΑΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 9ην/ 22αν Φεβρουαρίου 2019, ἐτελέσθη ἡ τελετὴ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί τοῦ ἁγίου Μακαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ὡς ἀναφέρεται κάτωθι.

Πρό τῶν λεπτομερειῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν τελετὴν, ἄξιον μνήμης τυγχάνει σύντομον ἱστορικόν σημεῖωμα περί τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Περί τό ἔτος 1990 πρῶτος ἐπεσκέφθη τό Qatar, ἀκριτικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Ἀραβικὴν χερσόνησον ὁ μακαριστός Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Διόδωρος ὁ Α΄,

γενόμενος δεκτός υπό του τότε Ἐμίρη πρίγκιπος του Qatar Hamed Bin Khalifa Al Thani.

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἠκολούθησεν ἀποστολή υπό του Πατριάρχου Διοδώρου του νῦν Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί τότε Ἀρχιμανδρίτου Θεοφίλου, τῆ αἰτήσει του τότε Πρέσβεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς κ. Πάτρικ θέρου, ἵνα τελέσῃ τὰς ἀκολουθίας του Πάσχα διὰ τὴν ὀλιγαριθμοῦσαν Ἑλληνικὴν Κοινότητα εἰς αἴθουσαν τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας, καθ' ὅτι δέν ὑπῆρχε μέχρι τότε Ἱερός Ναός διὰ τούς Χριστιανούς εἰς Κατάρ.

Τῆς ἀρχῆς ταύτης γενομένης, ἠκολούθησαν ἐνέργειαι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του Κατάρ, διὰ χορήγησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ντόχαν του Qatar υπό του Πατριαρχείου.

Εἰς τό αἶτημα τοῦτο ἀντεποκρινομένη ἡ Κυβέρνησις του Qatar, ἐχορήγησε εἰς τό Πατριαρχεῖον ἕκτασιν γῆς εἰς Ντόχαν, οὐχί ὡς ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ πρὸς χρῆσιν μόνον. Ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἤρξατο ἡ ἀνέγερσις του ὑπό ἐγκαινιασμόν Ἱεροῦ Ναοῦ. Τό διάβημα τοῦτο του Πατριαρχείου ἔδωσε τό παράδειγμα καί εἰς ἄλλας χριστιανικὰς ὁμολογίας καί ἐζήτησαν καί παρεχωρήθη εἰς αὐτάς ἕκτασις γῆς εἰς συγκεκριμένην περιοχὴν, ἔνθα παρεχωρήθη εἰς τό Πατριαρχεῖον καί ἀνήγειραν καί αὗται ἱερόν Ναόν. Οὕτως τό Πατριαρχεῖον ἐγένετο ὁ αἴτιος τῆς ἐπιστροφῆς του Χριστιανισμοῦ εἰς Qatar. Τό ἔτος 2010 ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπεσκέφθη τό Qatar, γενόμενος δεκτός υπό του Ἐμίρη πρίγκιπος του Qatar Hamed Bin Khalifa Al Thani καί ἔθεσε τόν θεμέλιον λίθον ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ὁ ἀρξάμενος νὰ ἀνεγείρεται Ἱερός Ναός, ἐσυνέχισε ἀνοικοδομούμενος καί συμπληρούμενος μετὰ του ἔναντι αὐτοῦ ἡγουμενείου/Ἐπισκοπικῆς κατοικίας-φιλοτίμοις ἐνεργείαις καί προσπαθείαις καί πολλοῖς κόποις καί μόχθοις υπό του Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Qatar Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου Ἁγιοταφίτου καί ἀπό του 2014 Ἀρχιεπισκόπου Καττάρων

Σεβασμιωτάτου κ. Μακαρίου, ἕως ὅτου συνδρομαῖς οἰκονομικαῖς τοῦ Πατριαρχείου καί εὐλαβῶν δωρητῶν, ἔφθασεν εἰς τήν ὀρωμένην νῦν αὐτοῦ κατάστασιν, ὑποδεικνύουσαν τήν ἀνάγκην καθαγιασμοῦ αὐτοῦ διά τελετῆς ἐγκαινίων-στερεώσεως αὐτοῦ εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα διά τήν λατρείαν καί τόν ἁγιασμόν τοῦ ἐκκλησιάσματος νῦν ἐν αὐτῷ δέκα χιλιάδων ἐνοριτῶν Ἑλληνορθόξων ἐκ διαφόρων χωρῶν.

Ἡ τελετή αὕτη ἐτελέσθη τήν ὡς ἄνω λεχθεῖσαν ἡμέραν συμφώνως πρός τό Τυπικόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Ἐγκαινίων διά περιφορᾶς τῶν ἱερῶν λειψάνων ὁσιομαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τρίς πέντε τοῦ Ναοῦ, διά τῆς ἐμφυτεύσεως αὐτῶν εἰς τό φυτόν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἐπαλείψεως αὐτῆς, τῶν ἀντιμηνσίων καί τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ δι' Ἁγίου Μύρου καί διά θείας Λειτουργίας ἐν συνεχείᾳ, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί Ἰωάννου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐδοκίμου πνευματικοῦ τῆς ἱερᾶς Λαύρας ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ ἱερέως τῆς Μαδηβᾶ π. Γεωργίου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου, ψαλλούσης τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης χορωδίας ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰωάννου Χασανίδου ἑλληνιστί καί ὑπό τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Κατάρ ἐξοχωτάτου κ. Κωνσταντίνου Ὀρφανίδου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας εἰς Κατάρ ἐξοχωτάτου κ. Μιχαήλ Ζαχαρίογλου, διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ἄλλων κρατῶν, προσκεκλημένων κληρικῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τῆς ἡγουμένης μοναχῆς Θεοξένης καί μοναζουσῶν τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσοπηγῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου καί συμμετοχῆ πανδήμου λαοῦ προσευχομένων καί δοξολογούντων τόν Θεόν ἐπί τῆ δωρεᾶ ταύτῃ τοῦ ἐγκαινιασμοῦ Ναοῦ εἰς τό κέντρον τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου διά τόν ἁγιασμόν αὐτοῦ ἐν τῇ τελέσει τῶν Μυστηρίων ἐν αὐτῷ.

Τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διά

τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Τά πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τόν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ Αὐτοῦ· ψυχαί ἐγκαινίζονται· οἶκος γάρ ἀνετέθη νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καί ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τάς καρδίας, Χριστός ὁ θεός ἡμῶν εἰς σωτηρίαν βροτῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἀγάλλου οὐρανέ καί γῆ εὐφραινέσθω, ὅτι Χάριτι Θεοῦ συνήχθημεν σήμερον ἱερός κληρὸς καί εὐσεβῆς λαός ἐν τῷ Ἐμιράτῳ τοῦ κράτους τοῦ Qatar, τοῦ τελοῦντος ὑπὸ τὴν κανονικὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἵνα ἐν εὐχαριστίᾳ καί δοξολογίᾳ τελέσωμεν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου περικαλλοῦς ναοῦ, τοῦ ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ ἐγχωρίου ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ τοῦ Σύρου ὡς καί τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἐν τῇ ἱερᾷ Ἱστορίᾳ, δηλονότι τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ, ἐπισημαίνεται τό γεγονός ὅτι Κύριος ὁ θεός παρέδειξε τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ὁποίαν ἐπήξατο ἐν τῇ γῆ ὁ θεσπέσιος Μωϋσῆς. Εἶχεν ἡ Σκηνὴ αὕτῃ τοῦ μαρτυρίου δικαιώματα λατρείας, (Ἐβρ. 9,1), «Σολομών δέ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ [τῷ θεῷ] οἶκον», (Πράξ. 7,47), δηλονότι τόν Ναόν, ἔνθα προσεφέροντο θυσίαι ζώων, «ᾧν γάρ τό αἷμα περί ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια», (Ἐβρ. 13,7-16).

Ἡμῖν δέ τοῦ Θεοῦ Λόγου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιδημήσαντος κατὰ σάρκα, ἐθεασάμεθα ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής φαιδρὰν τὴν δόξαν ἣν εἶχεν ὁ ἴδιος παρά Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. «Ὅσοι δέ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς παῖσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδέ ἐκ θελήματος σαρκός ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καί βοῶμεν· Τοῦτον τόν οἶκον στερέωσον Κύριε».

Ὁ μὲν οἶκος τοῦ θεοῦ, δηλονότι ὁ ἐγκαινιαζόμενος ναός, εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένος μέ τήν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ λατρείαν καί προσκύνησιν τοῦ θεοῦ. «Πνεῦμα ὁ θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4, 23-24). Ἡ δέ προσευχή εἶναι ἀνάβασις νοῦ πρὸς τόν θεόν ἢ παράκλησις νά δοθοῦν ἀπό τό θεόν αὐτά πού πρέπουν: «Προσευχή ἐστίν ἀνάβασις νοῦ πρὸς θεόν ἢ αἴτησις τῶν προσηκόντων παρά θεοῦ», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Κατά δέ τόν ὄσιον Ἰωάννην τόν Σιναΐτην «προσευχή ἐστὶ κατά μὲν τήν αὐτῆς ποιότητα, συνουσία καί ἔνωσις ἀνθρώπου καί θεοῦ· κατά δέ τήν ἐνέργειαν τροφή ψυχῆς καί νοῦ φωτισμός».

Διά τοῦτο καί μετὰ τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καί προκατόχου ἡμῶν Σωφρονίου ἀναφωνοῦμεν: «Σήμερον τά ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καί τά κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ· σήμερον ἡ ἱερά καί μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων πανήγυρις ἀγάλλεται· μέγας εἶ Κύριε καί θαυμαστά τά ἔργα Σου καί οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου».

Καί ἐν μὲν τῷ Φρικτῷ τόπῳ τοῦ Γολγοθᾶ ἐν Ἱερουσαλήμ ὑψωθείς ἐκουσίως Κύριος ἐπὶ Σταυροῦ εἰργάσατο τήν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τήν κτίσιν, ἐν δέ τῷ καθιερωθέντι καί ἁγιασθέντι τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ταῖς Πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου Μαρίας σύν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ὀσίου πατρός ἡμῶν Ἰσαάκ, ὅπως καί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἱερῷ τούτῳ ναῷ τῷ τελομένῳ ἐν φυσικῇ καί πνευματικῇ ἐκκλησιαστικῇ κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, δωρεῖται τόν φωτισμόν καί ἀνακαινισμόν τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει Πνεύματι καί ἀληθείᾳ λατρεύουσιν καί ἐν μετανοίᾳ προσευχομένοις ἐν αὐτῷ.

«Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη καί πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ», (Ψαλμ. 23) ψάλλει ὁ Δαυΐδ. Εἰς τό ἐγκαινιασθέν τοῦτο κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν τῇ φιλοξένῳ ὁάσει ταύτῃ τοῦ Ἀραβικοῦ καί φιλοπροοδευτικοῦ Ἐμιράτου τοῦ Qatar ἐπήρθησαν καί ἠνοίχθησαν σήμερον τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἱ πύλαι αὐτοῦ, ἵνα εἰσέλθωμεν ἐν αὐτῷ πάντες οἱ

ζητοῦντες, κατοικοῦντες καί παρεπιδημοῦντες, ψυχικήν ἀνάπαυσιν, ἀκούοντες εἰς τό κάλεσμα τοῦ βασιλέως τῆς δόξης Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ λέγοντος: «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·», (Ματθ. 11, 28-29).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ἀνεζήτησε καί ὁ ὄσιος πατήρ ἡμῶν Ἰσαάκ ἐν τῷ ἀύχηρῷ τῆς ἐρήμου τόπῳ, ἔνθα ἀνεδείχθη ὡς τό δένδρον τῆς δικαιοσύνης, «ὃ τόν καρπόν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ». Αὐτήν ταύτην τήν θείαν δικαιοσύνην εὐαγγελίζεται ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων (Rum Orthodox) Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία, κηρύττουσα καί μαρτυροῦσα τήν ἀνυπόκριτον ἀγάπην καί φιλανθρωπίαν ἀλλά καί τήν εἰρήνην τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν παντί καιρῷ καί εἰς πάντα τόπον. «Οἱ δίκαιοι πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς ἀύλαϊς τοῦ θεοῦ δώσουσιν τόν καρπόν αὐτῶν», (Ψαλμ. 91, 14), λέγει ὁ ψαλμωδός.

Οἱ δέ δίκαιοι καί πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας οἵτινες γενόμενοι μιμηταί τῆς κενωτικῆς καί θυσιαστικῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀποδίδωσι τούς καρπούς αὐτῶν, τούς ὁποίους ἡμεῖς σήμερον ἀπολαμβάνομεν.

Λέγομεν τοῦτο, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, διότι τό ἔλεος τοῦ θεοῦ ἐχαρίσατο τῇ ἡμετέρᾳ Μετριότητι τήν εὐλογίαν ταύτην, δηλονότι τῆς τελέσεως τῶν Ἐγκαινίων τοῦ καλοῦ ἔργου τοῦ Ἁγίου οἴκου τούτου τοῦ ὑπό τοῦ ἀγαπητοῦ Ἁγιοταφίτου ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καττάρων κ. Μακαρίου ἐκ βάθρων ἀνεγερθέντος καί τά νῦν περατωθέντος καί εὐπρεπισθέντος. Διό μετὰ τοῦ ψαλμωδοῦ λέγομεν: «Κύριε ἀγίασον τούς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου καί τόπον σκηνώματος τῆς δόξης Σου», (Ψαλμ. 25,8).

Τέλος δέ θεωροῦμεν πρέπον καί καθῆκον, ὅπως οὐχί μόνον ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἀλλά πᾶσαι αἱ τῶν Ὀρθοδόξων ἀδελφαί Ἐκκλησίαι εὐχαριστήσωμεν ἐκ βάθους καρδίας τόν ἐξοχώτατον Πρέσβυν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς κ. Πάτρικ θέρον,

ἰδιαιτέρως δέ τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Ἐμίρην τοῦ κράτους τοῦ Κατάρ Hamed Bin Halifa Al Thani καί τήν αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν κυβερνῶντα διάδοχον Αὐτοῦ Ἐμίρην Tamim Bin Hamed Al Thani, εἰς τούς ὁποίους εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεός χαρίζηται αὐτοῖς ὑγείαν, μακροήμερυσιν καί κυβερνητικήν δύναμιν ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ κράτους καί πάντων τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, μετὰ δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «Οὐρανός πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τούς πιστούς, ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν, τοῦτον τόν Οἶκον, στερέωσον Κύριε». Ἀμήν».

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμεν εἰς τόν κοπιάσαντα διά νά φθάσῃ ὁ Ἱερός Ναός οὗτος εἰς τήν κατάστασιν αὐτήν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καττάρων κ. Μακάριον σέτ ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων, εὐχόμενος εἰς αὐτόν νά συνεχίζῃ τό ἔργον τῆς μαρτυρίας τῆς ἀγάπης τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν διάδοσιν τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖον ἤρξατο ἀπό τῆς Βηθλεέμ, τῆς Ναζαρέτ, τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Ζωοδόχου Ἁγίου Τάφου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον εἰκόνα τοῦ συγκροτήματος τοῦ Ναοῦ καί τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Καττάρων, φιλοτεχνηθεῖσαν ὑπό τῶν μοναζουσῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσοπηγῆς.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν εὐφρόσυνος τράπεζα, παρατεθεῖσα εἰς τήν αἴθουσαν κάτωθι τοῦ ἐγκαινιασθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΝΤΟΧΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡ

Διά τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί τοῦ ἁγίου Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων εἰς Ντόχαν/Κατάρ ἢ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἱεροσολύμων τήν πρωΐαν τῆς Πέμπτης, 8ης/21ης Φεβρουαρίου 2019, κατευθυνόμενος πρός τό ἀεροδρόμιον τοῦ Ben Gurion εἰς Τελ-Ἀβίβ καί ἐκεῖθεν μέσω Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας πρός Κατάρ, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐδοκίμου πνευματικοῦ τῆς ἱερᾶς Λαύρας ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καί τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου.

Εἰς Κατάρ ὁ Μακαριώτατος ἀφίχθη τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 8ης/21ης Φεβρουαρίου 2019. Ἐνταῦθα ἐγένετο δεκτός ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κατάρων κ. Μακαρίου, τῶν ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κατάρ, Πρεσβυτέρου Δημητρίου καί Πρεσβυτέρου Στυλιανοῦ, τῶν συνεργατῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κατάρ, ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως Κατάρ, ὡς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ.ἄ. καί ἀνεχώρησε διά τό ξενοδοχεῖον τῆς διαμονῆς Αὐτοῦ ὡς ἐπίσημος προσκεκλημένος τοῦ κράτους τοῦ Κατάρ.

Τό ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης ἔλαβε χώραν εἰς τόν ὑπό ἐγκαινισμὸν ἱερόν ναόν τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου καί τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἢ ὑπό τῶν Προσκόπων καί τοῦ ἄθροου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐπίσημος ὑποδοχή τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός τῶν Ἐγκαινίων, ψαλλούσης τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης χορωδίας ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰωάννου Χασανίδου ἑλληνιστί καί ὑπό τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ἀραβιστί, ἢ ἀποκάλυψις τῆς ἀφιερωτικῆς κτιτορικῆς ἐπιγραφῆς εἰς τήν πρόσοψιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἑλληνιστί καί ἀραβιστί, λεγούσης ὅτι: «ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Ναοῦ τούτου ἐτοποθετήθη ὑπό τοῦ

Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου τὴν 16ην Ἀπριλίου 2010 ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Πατρός Ἐμίρη Σείχη Hamad Bin Khalifa Al- Thani καὶ ὅτι ἐνεκαινιάσθη ὑπ' Αὐτοῦ τῇ 22ρα Φεβρουαρίου 2019 ἐπὶ τοῦ κτίτορος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καττάρων κ. Μακαρίου καὶ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α.Μ. τοῦ Σείχη Tamim Bin Hamad Al- Thani Ἐμίρης τοῦ Κατάρ», καὶ ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου, παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τοῦ Κατάρ καὶ ἄλλων Κυβερνητικῶν Ἐκπροσώπων καὶ πλήθους λαοῦ, ἐχούσης ὡς ἔπεται:

“Your Eminence Archbishop Makarios,

Your Eminences,

Your Graces,

Respected Local Officials,

Dear Fathers,

Beloved Faithful,

Sisters and Brothers in Christ,

O give thanks to the Lord, for he is good;

His steadfast love endures forever!

This is the day that the Lord has made;

Let us rejoice and be glad in it.

(Ps. 118:1,24)

It is an honour for us to be with you today, and we rejoice with great gladness on the occasion of the consecration of the completed Church of Saint Isaac the Syriac and Saint George here in Doha. We wish to express our gratitude to you, Your Eminence, Archbishop Makarios, for the hard work and dedication that you have invested in the building of this Church, and we wish also to acknowledge and thank all those

many people who have been benefactors and who have worked themselves to make the dream of an Orthodox Church in Doha a reality.

There have been many years in the construction, and we can at last give thanks to Almighty God for the faith and steadfastness of so many who have brought this project to a happy conclusion.

On this occasion, we must also observe that the State of Qatar boasts not only exceptional economic progress and development, but also promotes a diverse cultural life. Since 2008, Christians have been able to build churches here on land contributed by the government, and there is an important tradition here of interfaith dialogue. Over the years, many important interfaith conferences and gatherings have been held here, and we welcome to this occasion our friends from other religious traditions.

The presence of the Churches in the State of Qatar, which allows freedom of worship within the frame of the civil law, is a testimony to the careful government of the Qatari authorities as well as to the wise rule of the present Emir, His Highness Sheikh Tamim bin Hamad Al Thani, and his father, His Highness Sheikh Hamad bin Khalifa Al Thani, Father Emir of Qatar. Qatar was the first Gulf State to make history by opening the door to non-Muslim religions. We wish to take this opportunity to express our gratitude to them for all that they have done to open the way for the building of this church.

The consecration of this church is significant for several important reasons.

First of all, this Church establishes the presence of the Orthodox Church in Qatar on a secure footing. At last the faithful have a permanent Church for worship and for the events of the community. The Rum Orthodox Church and the Patriarchate of Jerusalem have deep roots in this region, and

we were witnesses to the emergence of Islamic faith and culture.

In addition to this historical truth, this Orthodox community in Doha is representative of the *oikomene* – the inhabited world – for gathered here are the people from all over the world. Qatar is well known for its international flavor, and this Orthodox community also reflects this international life. Here we see the living out of the vision of the Psalmist, who said;

The earth is the Lord's and all that is in it,
the world, and those who live in it.

(Psalm 24:1)

But perhaps most significantly the consecration of this Church that is dedicated to St. Isaac and to Saint George is a testimony that challenges the so-called “clash” of civilizations between Christianity and Islam. Where Christianity and Islam are lived in their true fullness, they have co-existed for centuries in respect and mutual understanding. Indeed, the dedication of this church to Saint George is a sign of this, as both Christians and Muslims share a deep veneration for Saint George.

The Arab peninsula as well as the Arab peoples of the Gulf, like all the regions of the Middle East, share a civilization of common religious and moral values, grounded in the respective Holy Books. These common fundamental religious and moral values have shaped and formed a common human civilization that understands the richness of our multi-ethnic, multi-religious landscape.

All these considerations make the consecration of this Church a historic moment. And if we may be permitted a personal note, it gives us a deep personal satisfaction to preside over this consecration, as we served here in this community 20 years

ago, and we came to love and respect the Emirate of Qatar, its leaders, and its people.

On behalf of the Brotherhood of the Holy Sepulchre and the Holy Synod, we take this opportunity to convey the blessings of the Holy Tomb to this community, and to thank all those who have contributed to the building up of this Orthodox community and the completion of this church. We take deep pride in all that you have accomplished, dear Archbishop Makarios, on behalf of our Brotherhood.

May God bless you and our congregation, which is under your spiritual and pastoral care, and may God bless all the people of our beloved Qatar.

Thank you”.

Τὴν τελετὴν ἠκολούθησε ἐόρτιος τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καττάρων κ. Μακαρίου εἰς τὴν αἴθουσαν κάτωθι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΣΥΝΑΝΤΑΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΝΤΑΡΒΟΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΑΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Τὴν μεσημβρινὴν ὥραν τῆς Τρίτης, 23ης Ἰανουαρίου/ 5ης Φεβρουαρίου 2019, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης

Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἶχε συνάντησιν μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβουρίας Σεβασμιοτάτου κ. Justin Welby καί συνεργατῶν αὐτοῦ καί τοῦ Σεβασμιοτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐπί κεφαλῆς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Σουχέιλ Νταουάνη ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τό Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ γενομένων διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Εἰς τήν συνάντησιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος ἐσυνωδεύετο ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Πατριαρχείου κ. Ράμη Μούγραμπη καί τῆς Διευθυντρίας τοῦ Γραφείου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας κ. Οὐαφάα Κσούς.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς συναντήσεως ταύτης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σουχέιλ Νταουάνη ὑπεγράμμισε τήν συνεργασίαν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, τήν συνεργασίαν τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων διὰ θέματα τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τῆς διατηρήσεως τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος αὐτῆς (status quo), χάριν τοῦ ὁποίου πρό ἐνός ἔτους ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τοῦ κλεισίματος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τήν συνάντησιν ταύτην προσεφώνησεν ἡ Α.Θ.Μ. διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἀγγλιστί ὡς ἔπεται:

“Your Grace, dear Archbishop Justin,

Your Grace, dear Archbishop Suheil,

Your Eminences,

Your Graces,

Dear Fathers,

Ladies and Gentlemen,

It is an honour for us to be with you for this important meeting of Regional Primates of the Anglican Communion, and we welcome you to the Hashemite Kingdom of Jordan. As you know, His Majesty King Abdullah II is a stalwart defender of the multi-cultural, multi-ethnic, multi-religious character of the Middle East in general and the Holy Land in particular, and the Kingdom remains a model of religious freedom in this region.

As we welcome you, Your Grace, dear Archbishop Justin, we would like to take this opportunity to express our deep gratitude to you once again for your personal support and the support of your staff and colleagues in the ongoing work of ensuring the freedom and the rights of the Churches and Christian Communities of the Holy Land.

In particular, we are grateful to His Royal Highness the Prince of Wales for his public support, and to the Dean of Westminster for his role in opening Westminster Abbey last December for a service of witness to the plight of Christians in the Middle East. Such a clear manifestation of solidarity with the Christian communities of the Middle East is a tremendous encouragement to all who labour every day to ensure that our indigenous Christian Communities in the Middle East, some of which go back to the earliest days of the life of the Church, remain alive and vital at a time when the threats against them are real and potentially devastating.

This last year was a particularly difficult one for us. There have been many challenges to the Christian community and to the well-being of our society and the Holy Places, many of which are the result of aspirations for political gain by politicians attempting to strengthen their positions at the expense of our Churches. There have also been further attempts to undermine the Christian presence in the region.

With the ready assistance of our international supporters, including Your Graces, as well as many other governmental and

Church leaders, we have managed to keep these threats at bay. But the pressure remains, and some of these threats have not gone away. They are simply dormant for the moment, and they could rise to the surface again at any time. We must not relax our vigilance, nor our influence on those who have the power to protect the Churches from such threats.

In this regard, we see great hope in the in the work of the International Community of the Holy Sepulchre as an advocate on behalf of the Churches in the Holy Land. ICoHS has the firm support of the Heads of the Churches, and we are grateful to you dear Archbishop Justin, for your enthusiasm for this organization and for the help you have given to those who have established it.

We have experienced a significant blessing in the deeper spirit of unity among the Heads of the Churches and Christian Communities of the Holy Land in the course of the work we have done to protect the Church, and we rejoice in this mutual commitment to a common mission. Our unity of resolve and purpose is strong, and in this regard especially, we wish to express our gratitude to His Grace Archbishop Suheil, whose unwavering leadership has been an indispensable part of the success of this joint work so far. Not only have you, dear Archbishop Suheil, been an absolutely reliable colleague, in your own pastoral zeal for the Anglican Church in your diocese, especially in the rebuilding of your communities, but you have also helped to ensure the ongoing Christian presence here. For all this work, you are recognized beyond your own Communion.

As you meet here in Amman to take counsel for the most effective ways in which to oversee the Anglican Communion in this region, we know that you are all deeply aware of the situation in which we find ourselves. We also note the long-standing, close, and mutually beneficial relationship that has always existed between the Patriarchate of Jerusalem and the Anglican Communion, and this relationship gives us both

strength and encouragement both for the relationship between our two Churches, and for our common spiritual mission in this region.

May God bless you and guide you in all your deliberations, and may God bless all the peoples of our beloved Holy Land and the Hashemite Kingdom of Jordan.

Thank you”.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κανταβουρίας εἶπεν ὅτι διὰ αὐτόν εἶναι εὐλογία νά ἐπισκέπτηται τὰς χώρας τῆς μέσης Ἀνατολῆς ἐκ νέου, ἐπήνεσε τόν Μακαριώτατον διὰ τό ὅτι Οὗτος πέραν τῶν ἄλλων προσόντων διακρίνεται διὰ τό φρόνημα τῆς ἀνδρείας καί ἐν ταύτῳ τῆς συνδιαλλαγῆς, ὡς τοῦτο κατεφάνη καί ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἀποφάσεως τοῦ κλεισίματος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ ἀνοίγματος, ὅτε ἐπενέβη ὁ Πρωθυπουργός τοῦ Ἰσραήλ κ. Βενιαμίν Νατανιάχου καί ἔδωσεν ἐντολήν τῆς ἀναστολῆς ἐπιβολῆς τῶν φορολογικῶν μέτρων τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων εἰς βάρος τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι αἱ σχέσεις Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐγένοντο στενότεραι ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας